

indgå i afgiftsgrundlaget. Af administrative grunde foreslås det derfor at give fradrag for de reserver, der modsvares den del af selskabets basiskapital, som er nødvendig, for at selskabet kan opfylde sine forpligtelser i henhold til lov om forsikringsvirksomhed.

En opgørelse af basiskapitalen i Statsanstalten for Livsforsikring vil tidligst finde sted efter denne lovs ikrafttræden i forbindelse med førstkommande statusopgørelse pr. 1. januar 1986. Da der tilstræbes afgiftsmæssig konkurrenceneutralitet mellem de forskellige forsikringsselskaber, gives der Statsanstalten for Livsforsikring fradrag for reservecfond og driftsfond ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget. Reservefonden reguleres med en andel af overskudsfonden svarende til reservefondens andel af risikoformuen.

Forsikrings- og pensionsaftaler, hvor løbende udbetalinger er påbegyndt inden den 1. januar 1983, skal friholdes. Derfor gives der et fradrag for præmiereserver og andre reserver for disse ordninger. I en række tilfælde er der knyttet en ægtefælle- og børnepension til en forsikrings- eller pensionsaftale. Selv om udbetaling ikke er påbegyndt for denne del af aftalen, fradrages reserverne også for denne del af aftalen, således at også ægtefælle- og børnepensionen friholdes. Det gælder også i de tilfælde, hvor pensionsaftalen er i en pensionskasse og ægtefælle- og børnepensionen i et forsikrings-selskab.

I visse pensionsordninger såvel i forsikringsselskaber som i pensionskasser forekommer der særlige reserver, bestående af beløb til senere fordeling af bonus. Ved beregningen af fradraget for den del af reserverne, der vedrører de påbegyndte løbende udbetalinger, er det nødvendigt, at der også sker en udskillelse af den andel af ufordelt bonus, som vedrører de løbende udbetalinger. I mangel af i forvejen fastlagte kriterier må denne andel beregnes ud fra forholdet mellem præmiereserven for aktuelle pensioner og de samlede præmiereserver.

Der gives fradrag for erstatningsreserven. Der er tale om opgjorte og forfaldne ydelser til de forsikrede, som af en eller anden årsag ikke har kunnet udbetales på statustidspunktet.

Ikke forfaldne forudbetalte præmier skal ikke medtages i formueopgørelsen.

Afgiftspligten omfatter ikke genforsikring. Selv om et direkte tegnende livsforsikringsselskab har genforsikret en del af sin forsikringsportefølje, skal det dog medregne den del af præmiereserven og erstatningsreserven, der vedrører disse forpligtelser, i afgiftsgrundlaget. Til gengæld skal det selskab, hvori genforsikringen foretages, ved opgørel-

sen af et eventuelt afgiftsgrundlag fradrage den del af præmie- og erstatningsreserven, der vedrører disse forpligtelser. Bestemmelserne herom findes i § 3, stk. 2, nr. 6 og 7, og stk. 4, nr. 6 og 7.

Livsforsikringsselskaber og pensionskasser kan i beregningsgrundlaget fradrage gæld, der ikke modsvares forsikringsforpligtelser. Det drejer sig f.eks. om prioritetsgæld eller ikke optjente præmier, idet selskabet ikke har noget retskrav på disse præmier, jfr. forsikringsaftalelovens § 98.

Til § 4

Både aktiver og passiver skal som udgangspunkt opgøres efter reglerne for personers skattepligtige formue. Det er således i almindelighed kontantværdierne, der skal lægges til grund.

De væsentligste aktiver er obligationer og pantebrev. For disses vedkommende er det kursværdien ved udgangen af 1982; henholdsvis 1983, der skal lægges til grund. Opgørelsen sker uden tillæg af påløbne ikke forfaldne renter.

Kursværdien af pantebrev afhænger af pålydende rente, restløbetid og afdragsprofil samt sikkerhed. Værdiansættelsen kan ske ved en individuel vurdering af hvert pantebrev foretaget af pengeinstitut eller vekselere efter værdiforholdene på statustidspunktet. En tilsvarende opgørelse foretaget af forsikringsselskabet eller pensionskassen selv kan accepteres, hvis den sker på grundlag af effektive rentesatser fastsat af skattemyndighederne for pantebrev i forskellige sikkerhedskategorier.

Med henblik på at lette administrationen af afgiften gives der den afgiftspligtige adgang til som alternativt at vælge én af følgende tre skematiske opgørelser, hvorom ministeren for skatter og afgifter fastsætter nærmere regler:

- 1) pantebrevens bogførte værdi ifølge regnskabet til tilsynsmyndigheden,
- 2) en total opgørelse på grundlag af de enkelte pantebrevs kursværdi beregnet efter givne effektive rentesatser, en for forsikringsgaranterede og en for ugaranterede pantebrev,
- 3) en stikprøveopgørelse til bestemmelse af gennemsnitlige kurser for den enkelte institutions pantebrevsbeholdning, beregnet efter de effektive rentesatser som nævnt under 2).

Den valgte opgørelsesmetode skal anvendes på hele pantebrevsbeholdningen ved opgørelsen for det pågældende år.

Den bogførte værdi under 1) forudsættes at være restgæld \times anskaffelseskurs. Ældre pantebrev med ret kort restløbetid vil have en højere dagskurs end anskaffelseskursen, men for den store